

Levelezőink írják:

Munkával védik a békét

a magyar és délszláv dolgozók
a hercegszántói határszélen

A hercegszántói Felszabadulási-termelőcsoport tagjai tudatában vannak, hogy jó munkájukkal szilárdíthatják békeharconkat. A csoport délszláv és magyar dolgozói itt a közeli határszélen megfogadták, hogy a növényápolási munkálatok minőségileg teljesítésével felelnek Tito hazudozásaira és háborús uszításaira. Bizánk, az időben végzett munka teljesítése után máris elérte az átlagos 70 centimétert, rozsuok 1,5 méteres, dús kalászból szökken. Kertészeti brigádunk 8 holdon már a dinnyét elültette és örömlünk felik benne, milyen szépen kikelték. A növényápolási munkálatok során 1 holdon már megkapáltuk a mákot, 1 holdon a karfiolt, 3 holdon a hagymát, 1 holdon a káposztát, 4 holdon a zöldségféléket és most van folyamatban 4 holdon a paprika és 2 holdon a paradicsom kapálási munkálatai. Növénytermesztési brigádunk sem marad le a sorainkban egyre növekvő

versenyindületből. A 17 hold cukorrépa, a 30 hold napraforgó és a kukorica kapálási munkálatai befejezés előtt állnak. Csoportunkban mindjobban elmélyítjük a testvéri szeretetet és egyetértést a délszláv és magyar tagok között. De nemcsak azon vagyunk, hogy sorainkban növeljük az egyetértést, hanem a község dolgozó paraszttal szoros egységben zárkozunk fel a háborús hírverés és a Tito-banda minden acsarkodása és sorainkat megbontani igyekvő zavartkeltő híresztelés ellen. A növényápolási munkálatokkal egyidőben máris megtettünk minden intézkedést a betakarítási és aratási munkálatok gyors és mielőbbi teljesítésére. Azt akarjuk, hogy példamutatásunkkal, a begyűjtés teljesítésével példát mutassunk a község valamennyi becsületes dolgozójának.

Galitsy Julianna,

a hercegszántói Felszabadulási-tszes tagja.

A csoport juhállománya egy év alatt majdnem megháromszorozódott

153 százalékos szaporodást ért el egyszeri elletésnél Kelemen András, a császartöltési „Felszabadulás”-termelőcsoport juhásza. Ezt az országos viszonylatban kiváló eredményt oly módon érte el, hogy a kosokat, valamint az anyákat állandóan prima kondícióban tartotta. Minden anya fedezetését számbavette, a vemhes állatokat jól takarmányozta, megfelelő gondozásban részesítette és az elletést kitünően levezette. A született bárányokat szakszerűen kezelte.

Kelemen András a csoport 77 darab anyajuhból álló juhnyájából így módon 118 darab bárányt nevelt fel. A csoport juhállománya egy év alatt majdnem megháromszorozódott. Kimagasló eredmény a kollektív gazdálkodás diadalát bizonyítja, mert csak itt volt lehetősége ezt elérni.

Kelemen Béla,

járás tanács, mezőgazdasági osztály, Kiskörös.

A kulákok lelegeltetik vetéseiket

Községünk területén a növényápolási munkákat szorgalmasan végzik a dolgozó parasztek. A munkában élen járnak Hanga György, Herczeg János, Tisóczki Mihály, özv. Villás Sándorné, Fekete András, Bajzak Károly, Czákó Jakab, Pakó Ferenc, Kátai József, Váradi András. Még számos nevet sorolhatnánk fel azok közül, akik időben végzik el a növényápolási munkákat.

Persze a kulákok itt is igyekeznek szabotálni. Herczeg István 63 holdas kulák egy hold és 800 négyszögöl földjét a mai napig sem vetette be. Amikor behívták a tanácsházára, azt mondotta, hogy ő azt már felajánlotta, csak nem volt, aki átvegye.

Jászszentlászlón is folyik a tojásgyűjtés. Eddig 24 ezer darab tojás gyűlt össze. Solj András 6 holdas kisparaszt 100 százalékban teljesítette tojásbeadási kötelezettségét. Kiss Ferenc, Herédi László, Vastag György, Garas Mihály, Tóth Sándor dolgozó parasztek 70 százalékban tették eleget a tojásbeadási kötelezettségüknek. Ugyanakkor a kulákság, aki ma is kosárszámba hordja a piacra a tojást, a beszolgáltatásba nagyon keveset, vagy egyáltalán semmit sem ad. Például Réfi Jenő, volt hortysta tartalékos tiszt, 100 holdas kulák és Tápai Lípót 110 holdas kulák egy darabot sem adtak be.

A kulákok aljas tevékenységét bizonyítja az is, hogy vetéseiket állataikkal legeltetik csak azért, hogy ne tudják teljesíteni beadási kötelezettségüket. Szegedi Pálné 33 holdas kulák 400 négyszögöl rozsvetését lovaival megetette, Fekete János 28 holdas kulák 300 négyszögöl rozst lelegeltette.

A községi tanács éberrel figyeli ezeket a tevékenységeket és idejében le fog csapni rájuk, hogy a dolgozó népnek ezek az adás ellenségei megkapják méltó büntetésüket.

Papp Adám tanácselnök,
Jászszentlászló.

A gátéri dolgozó parasztek is a könyveken keresztül jutnak egyre közelebb példaképünkhöz, a Szovjetunióhoz

Az olvasómozgalom mindjobban kiszélesedik dolgozó parasztságunk körében. Ma már nemcsak üzemi és értelmiségi dolgozók olvassák a haladó iro-

dalom könyvet, hanem a dolgozó parasztság is. A könyveket nemcsak megismerik, hanem meg is szeretik, mert valamennyi arról beszél, ami népünk felemelkedését és dolgozóink igazi kultúráját szolgálja.

Igy van ez Gátéren is, ahol a múlt rendszerben a dolgozók csak ponyvaregények olvasására nyílt lehetőség. Irodalmi, vagy szakkönyvekhez, ami érdekelte volna őket, hozzá sem jutottak. Könyvtárról még csak nem is hallottak. Ma az is van. Helyiségben szakkönyv szakkönyv ér, de felsorakoznak a szovjet írók művei is.

A könyvtárban 320 könyv van. Minden hónapban újabb és újabb művekkel cserélik.

Az olvasótábor állandóan növekszik. Legtöbb olvasó a termelőcsoportokból kerül ki, de az egyénileg dolgozó parasztek is szívesen forgatják a könyveket. László János pedagógus azon igyekszik, hogy minél több olvasót szervezzen. Kiállításokat, könyvismertető előadásokat rendez. Könyvanketokat tartanak a tömegszervezeteknél. A dolgozó parasztság az MNDSZ-ben tartott ankéton elmondta, hogy soha nem tanították őket úgy, mint a felszabadulás óta.

Kovács Erzsébet és Horváth Ilona, a Vöröslov-csoport tagjai, a legszorgalmasabb olvasók közé tartoznak s arról beszélgetnek, hogy továbbtanulnak, szakértettségire jelentkeznek.

Az olvasótábor az úttörők is növelik. Eddig több mint 90-en olvastak rendszeresen. A könyveket ki is jegyezték. Hogy mennyire komolyan veszik az olvasást, az iskolák, azt az is bizonyítja, hogy nívós ankétokat rendeznek maguk között s igyekeznek minél több társukat beszervezni az olvasómozgalomba. Leglelkesebbek: Losonczy Katalin, Bíró Anna, Szabó Erzsébet, Bujáki Mária. Ezek szüleitnek is példát mutatnak és igyekeznek őket is bevonni a rendszeres olvasásba.

Könyvankét

A városi tanács népművelési osztálya és a városi könyvtár május 24-én, csütörtök délután 6 órakor a tanácsháza nagy tanácstermében könyvankétot rendez Maxím Gorkij: Az anya c. könyvéről. Előadó: Rési Jánosné leánygimnáziumi tanár. Uzenek, hivatalok, gazdaságok dolgozóit és minden érdeklődőt meghív a könyvankétúra a rendezőség.

HARCOLUNK, HOGY A BEGYŰJTÉST SIKERRE VIGYÜK

Dolgozó parasztságunk a község területén lendületesen végzi a növényápolási munkákat. Deák József dolgozó paraszt élen jár a kapálás és a sarabolás elvégzésében. Schilling Péter kisparaszt nemcsak a növényápolási munkákat végezte el időben, hanem a tojásbeadási kötelezettségét is jórésben már teljesítette. Hasonlóképpen Csorba András középparaszt is, aki szintén befejezte veteményeinek kapálását és sarabolását, de ugyanakkor beadási kötelezettségét is jól teljesítette.

A begyűjtés vonalán a községet öt részre osztottuk be és minden körzethe népnevelőket és tanácsadókat állítottunk be. Minden körzethnél van egy-egy felelős, aki ellenőrzi a népnevelő munkát és felel azért, hogy a begyűjtés minél sikeresebb legyen.

A begyűjtés fontosságát igyekezünk tudatosítani a dolgozó parasztságnál, mert tudjuk azt, hogy minden darab tojás, minden kiló hús és minden mázsa termék a békétábor erősíti.

BOLEGA IMRE, Apostag,
községi tanács.

Rossz volt a brigádszervezés, — elmaradtunk a tavaszi munkában

A tavaszi idénytervek végrehajtásánál járásunk gépállomással ismét sokat tanultak a munka jó, vagy rossz megszervezéséből.

A bácsalmási gépállomás 93,1 százalékban teljesítette idénytervét a 18. bérhétig. Bár a gépállomások munkáját igen megnehezítette a tavaszi esős időjárás, de helytelen volna, ha csupán a rossz időjárásnak tudnánk be a hiányos tervteljesítést, amely nemcsak itt, de a többi gépállomásainknál is megtalálható.

Nézzük meg, hogyan alakult a tavaszi tervteljesítés a bácsalmási gépállomáson. Már a tavaszi munka megkezdésénél rossz volt a brigádszervezés. Ebből következett, hogy igen sok volt az üresjárat és e miatt rohamosan nőtt az üzemanyagfogyasztás is.

A gépállomás pártszervezete észrevette a hibát és igyekezett megkeresni azt, hogy honnan származik. Rendszeres brigádszervezői értekezletet szerveztek meg és fokozták az ellenőrzést. Ugyanakkor hozzáálltak az erőgépek helyes beosztásához úgy, hogy a brigádszervezők dűlő szerint kapták meg a munkautalványokat és a saját területükön saját maguk irányították a gépek elosztását és ezzel jelentősen tudták csökkenteni az üresjáratot.

A fokozott ellenőrzés következtében minden brigádszervező a hozzátartozó területen, vagy dűlőben nagyobb egyéni felelősséggel végezte munkáját. Az üzemi bizottság is hozzáállott a versen-

nyek szervezéséhez. Ez is megalozta a maga gyümölcsét, úgy, hogy a 18-ik bérhéten az átlagos üzemanyagfogyasztást 108 százalékra tudták csökkenteni az előző 120—130 százalékról. A helyes munkaszervezés magával hozta az egyének és a brigádok közötti verseny kialakulását is. Az éle tört a Béke-brigád Szobonya elvtárs vezetésével. A brigád idénytervét 110 százalékra teljesítette. Azonban van még javítanivalója az üzemanyagfogyasztás terén, mert az 109 százalékos mutat. Kialakult a küzdelem a traktorosok között is. Elenjár Elmer János, aki idénytervét 197 százalékban teljesítette. Szorosan a nyomában halad Nagy Gy. György traktoros is, aki mint az üzemi bizottság tagja, akar példát mutatni 193 százalékos idénytervteljesítésével. Csorba János szintén a legjobbak között van 190 százalékkal. Igen sok van még a traktorosok közül, akik 180—176 százalékok is elérték.

Jobb eredményt lehetett volna elérni akkor, ha elvtársaink hamarabb gondoltak volna a hibák kijavítására. Természetes az, hogy a hiányosságok kiküszöbölése csak az üzemi pártszervezet segítségével volt lehetséges. Ez a példa bizonyítja, hogy meg lehet javítani az eredményeket a jó munka és brigádszervezéssel, valamint a munka- verseny kiszélesítésével.

Szeri György
DEFOSZ járási titkár,
Bácsalmás.

Felkészültünk az aratásra és cséplésre

Szépén fejlődnek a vetéseink, csak a gyapot nem kedveli a jelenlegi időjárást. Az aratásra és a cséplésre ellékszültünk, gépeinket üzemképes állapotba hoztuk és a munkásokat lecsiszoltuk. Kapunk majd egy aratógépet is, amely meggyorsítja az aratási munkánkat.

Dolgozóink a növényápolási munkákban elért szép teljesítményeikkel harcolnak a békéért. A répkapálásban Hegedűs B. Andrásné munkacsoportvezető 114 százalékot ért el. Vankó István a borsókapálásban 133 százalékot, Kocsis Ferenc a gyapotültetésben 133 százalékot teljesít-

tett. A gyapot sarabolását befejeztük.

Gazdaságunkban állandóan vannak békegyűlések, amelyeken dolgozóink teljes létszámmal megjelennek. Tompán is megkezdtek az MNDSZ-szervezet asszonyai a gyűjtést a koreai gyermekek megsegítésére. Mi, az állami gazdaság dolgozói, minden erőnkkel segíteni fogjuk őket munkájukban.

További munkánkban is arra fogunk törekedni, hogy gazdaságunkat valóban mintagazdasággá tegyük.

CSAPO ISTVAN,
a tompai állami gazdaság dolgozója.

Könyvismertetés:

Enczi Endre: Földalatti aratás

Enczi Endre: „Földalatti aratás” című regényének nemcsak az húzza alá a jelentőségét, hogy izmosodó fiatal magyar szépirodalmunk egy új regényeivel gazdagodott, hanem az is, hogy a mű: bányászregény. Öt éves tervünk egyik legfontosabb kérdéséről, a szocialista hazánkat építő munkásokoztályunk egyik előretolt hadseregének, a bányászoknak harcáról, győzelméről szól.

Rada-bányában — kis bányatelepen — játszódik a regény cselekménye. Rada-bánya nem szerepel Magyarországon térképén. Azért választott szándékosan az író egy „elképzelt” bányászvároskát regénye színelvűl, mert ebbe a környezetbe összesűrítette mindazokat az eseményeket, hőseinek ama jellemvonásait, melyek a magyar bányászokra jellemzőek. A történet elején Rada-bányát német fasiszták szállják meg. A bányagazgatóság kétrét görnyedve szolgálja ki a náci katonai parancsnokot. Az SS-ek mellett nyilasok garázdálkodnak, törpe kis emberkéik, maguk alá tolt számolyról harsognak, intézkednek. A háború utolsó, örült óráit éljük. A bányászok nem akarják kiszolgáltatni a háborús gépezetet, legjobbjai a kommunis-ák vezetésével szabotálják a termelést. A csendőörök vérebeiktent vetik rájuk magu-

kat. A legjobb harcost, Bartal elvtársat elfogják. Bartal kommunis-ához méltóan viselkedik a szörnyű kínzások alatt s kommunis-ához méltóan, egy áruló szó nélkül hal meg.

A dicső szovjet Vörös Hadsereg szabadítja fel a kis bányavároskát. Most is a kommunis-ák azok, akik előljárnak: megszervezik a munkát, beindítják a bányüzemet. Aztán megindul a harc a munkásokoztály árulói, a velük egy húrton pendülő klerikális reakció, az igazgatóságban helyet foglaló főtanácsos urak ellen. A bányászok három szeműlt krumplicval mennek le a tárnákba, éhezve, rossz pénzért dolgoznak, csakhogy élteő vért szolgáltatassanak az ország megbénult ütőereibe. Aldozatvállalásuk, nélkülözésük nem volt hiábavaló, a jó pénz bevezetésével jobbá, szebbé válik Rada-bánya dolgozóinak élete is.

A bányászok „hősi korszakáról”, az első szénecaták idejéről szól Enczi Endre regénye. Alakul a kis bányaváros, kihull a szeme, megacélosodnak, hősiékké válnak a Párt irányításával a dolgozók. A regény szép dokumentum a szénecaták hőseinek immár történelmi harcáról. A jótollú író sokhelyütt megfázó, irodalmi értékű riportszerepességgel örökíti meg ezt a hősi korszakot.